

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

președinte –Petru Ursache,
judecătorii –Ghenadie Nicolaev și Constantin Alerguș,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul, în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Ion Procopciuc împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 decembrie 2013 în cauza penală în privința lui

Hais Igor Eduard, născut la 18 ianuarie 1983, originar și domiciliat în or. Bălți, str. Ștefan cel Mare 33 ap. 23;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. 01.08.2013 - 23.09.2013 (prima instanță)*
- 2. 12.11.2013 – 04.12.2013 (instanța de apel)*
- 3. 04.02.2014 – 12.03.2014 (instanța de recurs ordinar)*

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 23 septembrie 2013 Hais I. a fost condamnat în baza art.264/1, alin. (4) din Codul penal la 6 luni închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. În fapt, instanța de fond, pe baza probelor administrate a constatat că Hais I., fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport prin decizia Curții de Apel Bălți din 13.10.2010, la data de 07.07.2013 aproximativ la orele 00.00, conducând automobilul de model «Honda Acord» cu n/î BL DO 641, deplasându-se pe str. Dostoevski mun. Bălți, a fost stopat de către colaboratorii poliției din cadrul RP «Nord» al INP, fiind suspectat în conducerea mijlocului de transport auto în stare de ebrietate. În legătură cu faptul că Hais I. avea semne vizibile de ebrietate alcoolică, exprimate prin comportamentul agresiv, dereglări în articulații, reacție încetinită, miros specific de alcool din cavitatea bucală, lui i s-a propus să fie supus testării alcoolscopice cu alcotestul „Drager”, însă el s-a refuzat. Ulterior Hais I. a fost escortat de către colaboratorii poliției din cadrul RP «Nord» al INP la Dispensarul Narcologic al Spitalului Clinic din mun. Bălți pentru petrecerea examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei însă, fiind prevenit de către colaboratorii de poliție despre modalitatea și ordinea petrecerii examenului medical

în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, inclusiv și despre faptul necesității recoltării probelor biologice în cadrul acestui examen medical, precum și despre răspunderea penală în cazul refuzului de la petrecerea examenului medical și de la recoltarea probelor biologice, Hais I. categoric s-a refuzat de la petrecerea examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Hais I., în care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă non-privativă de libertate, inculpatul și-a exprimat dezacordul cu soluția luată de către instanța de judecată în ce privește aplicarea pedepsei cu închisoarea la limită maximă, fără a ține seama de circumstanțele atenuante existente în cauză.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 decembrie 2013 a fost admis apelul declarat, casată sentința în latura stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Hais I., a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 264¹ alin. (4) CP, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de 140 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

4.1 În motivarea deciziei sale instanța de apel a reținut că pedeapsa aplicată lui Hais I. de către prima instanță nu este echitabilă, sancțiunea art. 264¹ alin.(4) prevede pedepse alternative, însă prima instanță nu a motivat necesitatea aplicării celei mai aspre pedepse prevăzute de articolul susmenționat. Instanța de apel a considerat rațională aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată, a ținut cont în acest sens de toate circumstanțele atenuante invocate în sentință.

5. În recursul ordinar declarat de procuror se solicită casarea deciziei cu menținerea sentinței.

Recurentul, invocând ca temeiuri de declarare a recursului - art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, menționează faptul că instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Este invocat faptul că la aplicarea pedepsei instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61,75,82 Cod penal incorect ajungând la concluzia despre aplicarea muncii neremunerate în folosul comunității, instanța de apel nu a luat în considerație că inculpatul a fost în stare de ebrietate cu grad avansat, a fost privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, ce sporește prejudiciabilitatea faptei comise, respectiv aplicarea unei pedepse non-privative de libertate nu va restabili echitatea socială.

6. Verificând argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, ca vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Procurorul a invocat în recursul ordinar declarat, ca temei pentru recurs art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Însă, instanța de recurs constată că, textul recursului procurorului nu cuprinde o careva motivare ori argumentare din punct de vedere a temeiului stipulat.

În fapt, hotărârea contestată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Colegiul penal menționează că este întemeiată concluzia instanței de apel că

prima instanță, examinând cauza în procedură simplificată conform art. 364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, corect a constatat starea de fapt și just a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal – refuzul conducătorului mijlocului de transport de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice de sânge în cadrul acestui examen medical, săvârșit de o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu individualizarea pedepsei numite inculpatului, considerând că ultimului i-a fost stabilită o pedeapsă prea blândă în raport cu circumstanțele cauzei și personalitatea acestuia.

Conform prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de o reducere cu 1/3 a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu munca neremunerată.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal menționează că sunt întemeiate concluziile instanței de apel precum că instanța de fond, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 75 Cod penal, incorect individualizând pedeapsa numită acestuia.

Instanța de apel corect a reținut că pedeapsa aplicată lui Hais I. de către prima instanță nu este echitabilă, că sancțiunea art. 264¹ alin.(4) prevede pedepse alternative, însă prima instanță nu a motivat necesitatea aplicării celei mai aspre pedepse prevăzute de articolul susmenționat.

Totodată instanța de apel just a considerat rațională aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată, a ținut cont în acest sens de toate circumstanțele atenuante invocate în sentință.

Instanța de apel, conducându-se de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod penal, a corectat eroarea dată și luând în considerație circumstanțele atenuante precum caracteristica pozitivă, prezența la întreținere a doi copii minori, recunoașterea vinovăției și căința sinceră, just a stabilit inculpatului o pedeapsă sub formă de 140 ore muncă neremunerată.

Astfel, Colegiul conchide că instanța de apel corect a concluzionat că pedeapsa sub formă de muncă neremunerată, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii imputate inculpatului, a fost stabilită cu respectarea prevederilor art. 61, 75 Cod penal și art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

Colegiul penal reține că prima instanță nu a motivat cum a ajuns la concluzia precum că inculpatul nu a ispășit pe deplin pedeapsa anterior stabilită prin decizia Curții de Apel Bălți din 13.10.2010.

Mai mult ca atât din materialele cauzei reiese că de către acuzatorul de stat a fost prezentată informația nr. 1737 din 19.09.2013 eliberată de către Biroul de probațiune Bălți (f.d.73) potrivit căreia pedeapsa sub formă de 160 ore muncă neremunerată este executată integral.

Totodată se reține că în rechizitoriu nu a fost indicată prezența antecedentelor penale iar la soluționarea corectă a problemei privind stabilirea pedepsei în cazul recidivei de infracțiuni, instanța de judecată cercetează circumstanțele care confirmă existența recidivei de infracțiuni luând în considerație antecedentele penale care au

fost stinse sau anulate pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, relevantă în acest sens fiind Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din nr. 8 din 11.11.2013 cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, unde în punctul 16.1 este stipulat că conținutul rechizitoriului cuprinde în mod obligatoriu, printre altele și datele cu privire la persoana învinuitului, inclusiv prezența antecedentelor penale, iar în punctul 16.2 fiind indicat că procurorul are obligația să verifice și, după caz, să prezinte instanței de judecată date suplimentare cu privire la recidivă.

Totodată instanța de apel în temeiul art. 88 alin.(3) Cod penal corect a reținut că pedeapsa stabilită inculpatului se consideră executată deoarece termenul muncii neremunerate în folosul comunității se calculează o zi de arest preventiv pentru 2 ore muncă neremunerată în folosul comunității, iar inculpatul Hais I. s-a aflat în stare de arest din 23.09.2013 până la 04.12.2013, astfel pedeapsa care urma a fi stabilită ultimului just a considerat-o executată.

Argumentul procurorului că instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație gradul avansat de ebrietate nu poate fi reținut deoarece la materialele cauzei nu este prezentă o careva constatare în acest sens, mai mult prin rechizitoriu lui Hais I. i-a fost înaintată învinuirea privind refuzul de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei și de a recolta probele biologice în cadrul acestui examen medical.

Din aceste considerente, Colegiul penal concluzionează că nu există careva temeiuri legale pentru reținerea recursului procurorului din motivele invocate mai sus și acesta urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. Din aceste motive, în conformitate cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul, în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Ion Procopciuc împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 decembrie 2013 în cauza penală în privința lui *Hais Igor Eduard*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 02 aprilie 2014.

Președinte

Judecător

Judecător

Petru Ursache

Ghenadie Nicolaev

Constantin Alerguș

